

[Finansministeren.]

noget paa paa det Grundlag at gaa til en Undersøgelse af, om en Revision af Loven er nødvendig.

Ordføreren (Stein): Jeg har ikke næret noget Ønske om, at Direktionens Myndighed skal beskæres. Naturligvis maa en Direktion for en Statshypotekbank have Myndighed til at disponere i det daglige og i et Tilfælde som dette; det skal jeg ikke indvende noget imod, men det forekommer mig, at en Direktion maa have sit Ansvar, og at der maa være en eller anden Instans, som over for Direktionen kan paatale Ting, som man finder ikke er heldige eller rigtige. Der synes jeg, at den højtærede Finansminister for sit Vedkommende sagde Hus forbi, idet Ministeren mente, at det laa uden for hans Beføjelse. Men hvem er saa Statshypotekbankens Direktions Overordnede, som har Ret til at paatale og kritisere? Det var, som sagt, ikke min Hensigt, at Direktionens Myndighed skulde beskæres, men jeg har ønsket at henstille til den højtærede Minister, at Tilsynsraadet blev rimeligt placeret. I Tilsynsraadet sidder, som nævnt før, fire Medlemmer af denne høje Rigsdag, og det vilde være rimeligt, at Tilsynsraadet fungerede — det troede jeg ogsaa var Meningen — paa samme Maade som et Bankraad. Den højtærede Minister drog selv Sammenligningen mellem Statshypotekbanken og de almindelige Banker, men Forholdet er jo dog det, at tager man en Banks Regnskab i Haanden og ser paa det, finder man Bankraadets Medlemmer som Underskrivere af Regnskab eller Beretning, i alle Tilfælde en af Delene. Man faar derigennem en Tilkendegivelse af Bankraadets Stilling til det paagældende Regnskab og til den Virksomhed, der har været udfoldet i det paagældende Regnskabsaar. Vi faar i denne høje Rigsdag intet at vide om, hvorledes de Medlemmer, der er valgt af Rigsdagen til at sidde i Tilsynsraadet, ser paa Bankens Regnskab og paa Bankens Virksomhed. Det er dér, det forekommer mig, at der er noget, der halter, og jeg mener ikke, at den højtærede Minister behøver nogen Revision af Loven for at gennemføre en Ændring i disse Forhold. Ganske vist er der ifølge Loven tillagt Tilsynsraadet visse Beføjelser, men der er ikke noget som helst, der hindrer, at man rent administrativt paalægger Tilsynsraadet Funktioner i den Retning, som jeg her har antydnet.

For øvrigt vil jeg blot til Slut gentage, at jeg ikke kan se, at dette Laan eller det

Salg af Obligationer, der er foretaget i Januar i Fjor, overhovedet lader sig forsvare. Den højtærede Minister henviste til, at man paa det Tidspunkt veg tilbage for at sælge Obligationerne herhjemme. Maa jeg gøre opmærksom paa, at man paa samme Tidspunkt, i Januar 1934, udstedte et stort dansk Statslaan paa 4 pCt. til en Kurs af 98, og at man i Februar—Marts i Fjor udstedte omfattende Kommunelaan i København og Frederiksberg til Beløb, der langt, langt overgik dette, i begge Tilfælde Laan til 4 pCt. og til Kurser, der havde en helt anden Karakter end den Kurs, der er Tale om her. Den ene Million, det her drejede sig om, kunde sikkert være gledet med.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Den ærede Ordfører har maaske Ret i, at kunde det hjemlige Marked tage saa og saa mange Millioner, kunde det have taget den ene Million med, men jeg kunde ogsaa godt tænke mig, at hvis man baade fra Hypotekbankens og fra Statens Side havde udbudt hjemlige Obligationer i stor Stil, vilde det være blevet kritiseret, idet man vilde have sagt: Det er ikke heldigt paa nærværende Tidspunkt, at Statsinstitutioner udbyder store Obligationsbeløb. Jeg gentager imidlertid, hvad jeg sagde før, at det jo drejer sig om et saa uendelig ringe Beløb i Forhold til hele Hypotekbankens Laanevirksomhed, at det forekommer mig, at man tillægger Salget af disse Obligationer større Betydning, end det egentlig har.

Hvad angaar Tilsynsraadets Stilling, skulde jeg for mit Vedkommende ikke have det mindste imod, om Tilsynsraadet kom til at sætte sit Navn under Regnskabet, men det forekommer mig egentlig mærkeligt, naar der i Rigsdagen sidder Repræsentanter for dette Tilsynsraad, at de saa ikke har ladet deres Røst høre om den undertrykte Stilling, de efter den ærede Ordførers Opfattelse har i Hypotekbanken. Hvis det er saaledes, at de ikke kan foretage sig det mindste og ikke tør bringe noget frem uden at skulle have den ærede Ordfører til at gøre det, ja, saa var der maaske Anledning til, at man overvejede inden for de paagældende Partier, som har valgt disse Tilsynsraadsmedlemmer, om det er dem, der er noget i Vejen med, eller om det er selve Organisationen. Det forekommer mig mærkeligt, at de paagældende hverken over for mig eller andre har besværet sig over den lidet indfyldelsesrige Stilling, som de efter den ærede Ordførers Mening skal have i